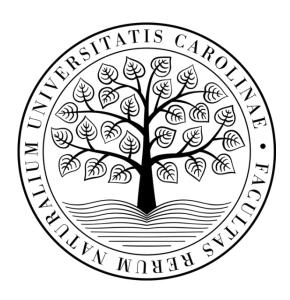
Univerzita Karlova

Přírodovědecká Fakulta

Geoinformatika

Traveling salesman problem

Adam Kulich Geoinformatika, kartografie a dálkový průzkum Země, 1. ročník NMgr.

Praha, 2023

Zadání

Úloha: Řešení problému obchodního cestujícího **Vstup:** množina uzlů U reprezentujících body.

Výstup: nalezení nejkratší Hamiltonovské kružnice mezi těmito uzly.

Nad množinou U nalezněte nejkratší cestu, která vychází z libovolného uzlu, každý z uzlů navštíví pouze jedenkrát, a vrací se do uzlu výchozího. Využijte níže uvedené metody konstrukčních heuristik:

- Nearest Neighbor,
- Best Insertion.

Výsledky porovnejte s výstupem poskytovaným nástrojem Network Analyst v SW ArcMap. Otestování proveďte nad dvěma zvolenými datasety, které by měly obsahovat alespoň 100 uzlů. Jako vstup použijte existující geografická data (např. města v ČR s více než 10 000 obyvateli, evropská letiště, ...), ohodnocení hran bude představovat vzdálenost mezi uzly (popř. vzdálenost měřenou po silnici); pro tyto účely použijte vhodný GIS. Výsledky s uvedením hodnot W, k, uspořádejte do přehledné tabulky (obě metody nechte proběhnout alespoň 10x), a zhodnoťte je.

Pro implementaci obou konstrukčních heuristik použijte programovací jazyk Python, vizualizaci výstupů proveďte ve vhodné knihovně, např. matplotlib.

Teoretická část

Problém obchodního cestujícího

Problém obchodního cestujícího (traveling salesman problém, TSP) je jeden z nejprominentnějších kombinatoricko-optimalizačních problémů. TSP je definovaný jako situace, kde hypotetický obchodní cestující musí projít zadaná místa, každé přesně jednou, a vrátit se zpět do počátečního. Úvaha je převedena na úlohu z oblasti teorie grafů jako hledání nejméně nejkratší (nejméně nákladné) Hamiltonovské kružnice. Kvůli rychlému přibývání počtu možných řešení se zvyšujícím se počtem uzlů v grafu se při jejím řešení nehledá optimální cesta, ale optimalizačními heuristikami se tvoří její odhad (Laporte, 1992, Muthukumaravel & Sathya, 2015). V praxi se TSP objevuje například v některých geografických problémech nebo při sekvenování DNA.

Jedněmi z prvních, kteří formulovali řešení tohoto problému byli Dantzig, Fulkerson a Johnson v roce 1954. Jejich algoritmus zkoumá všechny Hamiltonovské kružnice a vyhledá jejich minimum. V následujících letech byly implementovány i další exaktní řešení (Laporte, 1992, 2006).

Pro řešení složitějších verzí problému, obsahujících více uzlů, se implementují heuristické metody, které odhadují co nejlepší řešení. Mezi tyto patří například jednodušší heuristiky použité v tomto cvičení, Nearest neighbor a Best insertion. Mezi další, komplexnější heuristiky patří například genetické algoritmy, metoda "Tabu search" nebo metoda mravenčích kolonií (Laporte, 1992).

Použité heuristiky

Nearest neighbor (nejbližší soused) je jednoduchá metoda konstrukční heuristiky, která je deterministická při použití stejných parametrů. Vstupem je kromě grafu také počáteční uzel. Algoritmus v každém uzlu postupně hledá nejbližší uzel, který dosud není součástí Hamiltonovské kružnice, ten k ní připojí a znovu hledá nejbližší uzel k tomuto novému uzlu (Laporte, 1992, Bayer, 2022).

Best insertion (nejlepší proložení) je složitější metoda, produkující lepší výsledky. Na počátku je vytvořena Hamiltonovská kružince definovaná třemi náhodnými uzly, která se v každém kroku rozšiřuje o náhodný uzel, přidaný na místo v kružnici, kde nejméně zvětší její délku. Výsledek závisí na náhodně zvolených třech počátečních uzlech i na pořadí v jakém jsou uzly přidávány do kružnice (Laporte, 1992, Bayer, 2022).

Metodika

Tvorba datasetu

V softwaru ArcGIS Pro byly vytvořeny dva datasety s cca 100 body. Každý z nich obsahuje seznam souřadnic x a y v S-JTSK, které byly použity v algoritmech. První dataset tvoří seznam souřadnic všech vrcholů v Česku s nejvyšším bodem výše než 1000 m n.m. (103 řádků) a druhý je seznamem souřadnic všech obcí s rozšířenou působností v Čechách a kraji Vysočina (137 řádků).

Použité heuristiky a jejich implementace

Obě heuristiky byly naprogramovány v programovacím jazyce Python a postup je uveden i v komentářích v obou přiložených souborech (viz nn.py a bi.py).

Nearest neighbor

Metoda přiřazuje ke kružnici vždy uzel nejbližší poslednímu uzlu. Délka vzniklé Hamiltonovské kružnice závisí na zadaném počátečním bodu, a proto byl do řešení úlohy zařazen cyklus, který, pokud je spuštěn, spočítá délku Hamiltonovské kružince pro každý počáteční uzel.

Funkce nearest neighbor – v nn.py

- 1: Inicializuj seznam který označí uzly jako nenavštívené a prázdnou Hamiltonovskou kružnici
- 2: Inicializuj počáteční bod kružnice a sumu vah
- 3: Označ počáteční bod kružnice jako navštívený

4:

- 5: **Dokud** existují nezpracované uzly
- 6: nastav minimální vzdálenost jako ∞
- 7: **pro** každý nezpracovaný uzel
- 8: spočítej vzdálenost od posledního uzlu v Hamiltonovské kružnici
- 9: **pokud** je vzdálenost menší než minimální
- 10: přepiš minimální vzdálenost jako vzdálenost
- 11: označ uzel jako navštívený
- 12: připoj uzel k Hamiltonovské kružnici
- 13: přičti vzdálenost k sumě vah
- 14: spočítej vzdálenost k počátečnímu bodu kružnice
- 15: přičti vzdálenost k počátečnímu bodu kružnice k sumě vah
- 16: připoj počáteční bod kružnice
- 17: vrať Hamiltonovskou kružnici a sumu vah

Best insertion

Tato metoda utvoří mezi uzly náhodný trojúhelník, do kterého přidává v každém kroku náhodný uzel tak, aby byla vzniklá kružnice co nejkratší. Metoda není deterministická, takže pro účel úlohy byl program spuštěn 10krát a výsledky byly srovnány mezi sebou.

Funkce best insertion – v bi.py

- 1: Inicializuj seznam, který označí uzly jako nenavštívené a prázdnou Hamiltonovskou kružnici
- 2: Inicializuj počáteční bod kružnice a sumu vah
- 3: Vyber tři náhodné uzly
- 4: Přidej tyto tři uzly do Hamiltonovské kružnice
- 5: Spočítej sumu vah těchto tří uzlů
- 6: Inicializuj seznam uzlů, označených jako nenavštívené
- 7: **pro** každý uzel v Hamiltonovské kružnici
- 8: označ tento uzel jako navštívený
- 9: odeber tento uzel ze seznamu nenavštívených uzlů

10:	LO: Dokud existují nezpracované uzly					
11:	vyber náhodný uzel u					
12:	nastav minimální vzdálenost jako ∞					
13:	pro každý uzel v Hamiltonovské kružnici					
14:	označ uzel jako v1					
15:	pokud uzel neleží na posledním místě v kružnici					
16:	označ další uzel v pořadí jako v2					
17:	jinak označ první uzel v kružnici jako v2					
18:	spočítej rozdíl délky po přidání uzlu mezi v1 a v2					
19:	pokud je rozdíl délky menší, než minimální vzdálenost					
20:	přepiš minimální vzdálenost jako vzdálenost					
21:	označ u jako navštívený					
22:	připoj u k Hamiltonovské kružnici mezi v1 a v2					
23:	přičti minimální vzdálenost k sumě vah					
24:	připoj počáteční bod kružnice na konec Hamiltonovské kružnice					
25:	vrať Hamiltonovskou kružnici a sumu vah	označ další uzel v pořadí jako v2 lak označ první uzel v kružnici jako v2 očítej rozdíl délky po přidání uzlu mezi v1 a v2 okud je rozdíl délky menší, než minimální vzdálenost přepiš minimální vzdálenost jako vzdálenost nač u jako navštívený ipoj u k Hamiltonovské kružnici mezi v1 a v2 ičti minimální vzdálenost k sumě vah źní bod kružnice na konec Hamiltonovské kružnice				

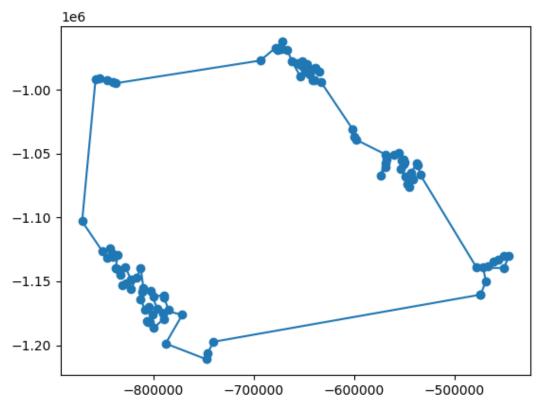
Nakonec byl na oba datasety implementován nástroj Network Analyst v ArcGIS Pro. Výstupy z všech tří heuristik byly srovnány.

Přehled výsledků

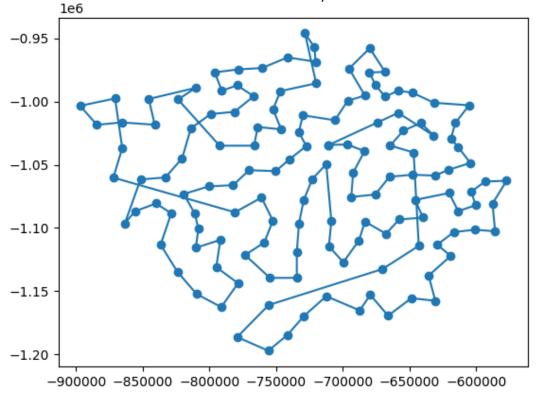
Pro metodu nejbližšího souseda bylo vybráno 10 nejkratších kružnic pro každý dataset a metoda Best insertion byla provedena na každém z nich 10krát. Výsledné délky Hamiltonovských kružnic pro každý dataset byly zaznamenány do tabulky 1 a nejlepší cesty byly vizualizovány na obr. 1-6. Plné výsledky včetně pořadí bodů jsou zaznamenány v souboru results.csv.

	Dataset 1 (nejvyšší body)		Dataset 2 (ORP)	
	Počáteční bod	Délka kružnice (m)	Počáteční bod	Délka kružnice (m)
	23	1449816	13	2897604
	11	1458439	6	2898550
or	22	1460180	22	2901751
ghb	7	1470186	49	2911724
Nearest neighbor	19	1470186	1	2915618
sst	32	1474270	56	2917604
are	31	1474300	51	2920486
Ν̈́	5	1476468	63	2925593
	85	1483392	65	2925593
	48	1490145	38	2928373
	Číslo pokusu	Délka kružnice (m)	Číslo pokusu	Délka kružnice (m)
	5	1405010	8	2769824
	10	1419928	5	2783321
_	7	1420397	10	2784410
tior	4	1425763	7	2824529
Best insertion	2	1429915	4	2826023
t in	1	1437987	6	2827034
3es.	9	1449344	3	2834109
ш	6	1453167	2	2834810
	3	1462926	9	2860260
	8	1482140	1	2888574
Network Analyst	1	1380111	1	2601950

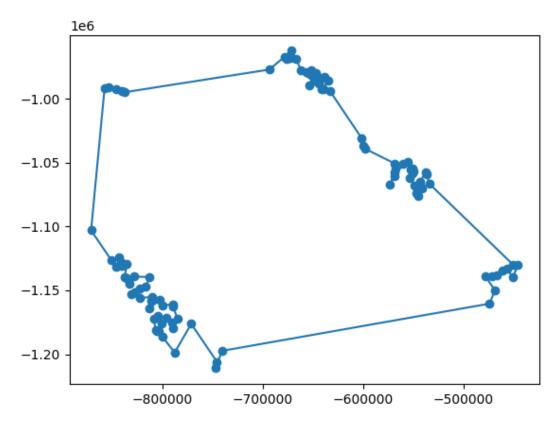
Tabulka 1: Délky Hamiltonovských kružnic po aplikaci jednotlivých algoritmů seřazené od nejkratší po nejdelší

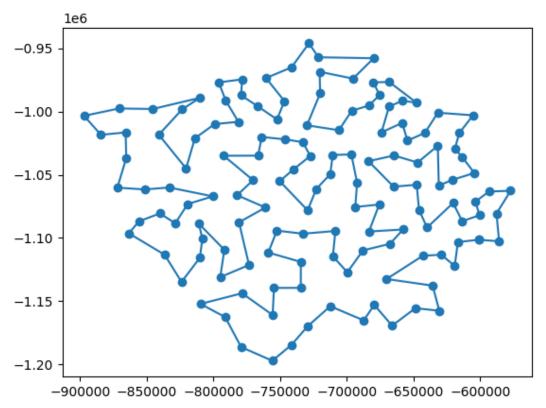
Obr. 1: Nejkratší Hamiltonovská kružnice vytvořená heuristikou Nearest neighbor na datasetu 1 (pozn.: osa y zobrazuje hodnoty v milionech)

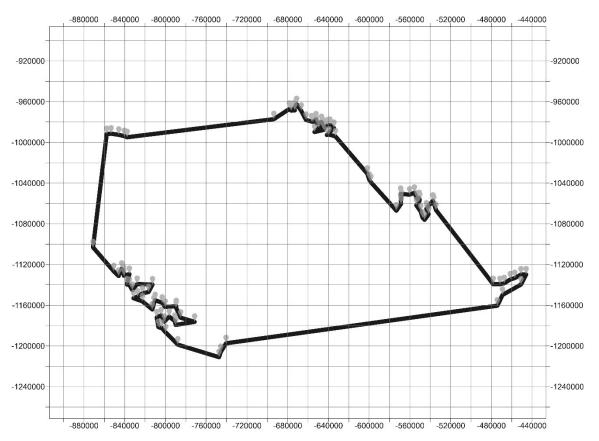
Obr. 2: Nejkratší Hamiltonovská kružnice vytvořená heuristikou Nearest neighbor na datasetu 2 (pozn.: osa y zobrazuje hodnoty v milionech)

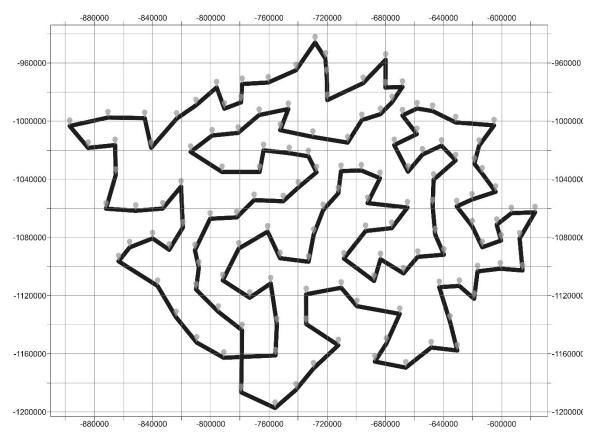
Obr. 3: Nejkratší Hamiltonovská kružnice vytvořená heuristikou Best insertion na datasetu 1 (pozn.: osa y zobrazuje hodnoty v milionech)

Obr. 4: Nejkratší Hamiltonovská kružnice vytvořená heuristikou Best insertion na datasetu 2 (pozn.: osa y zobrazuje hodnoty v milionech)

Obr. 5: Hamiltonovská kružnice vytvořená v softwaru ArcGIS Pro na datasetu 1

Obr. 6: Hamiltonovská kružnice vytvořená v softwaru ArcGIS Pro na datasetu 2

Diskuse

Z výsledků vyplývá, že všechny použité metody poskytují různě přesné řešení problému. V tomto případě není jasné, jaká je ideální cesta, a proto není možné exaktně měřit přesnost použitých metod ve srovnání s ideálním řešením. Lze však porovnávat heuristiky mezi sebou. Možnosti metody Nearest neighbor byly vyčerpány tím, že byly vyzkoušeny všechny možnosti počátečních uzlů. Lepších výsledků už tedy nemůže dosáhnout. Metoda Best insertion zjevně dosahuje výrazně lepších výsledků a obecně je lepším řešením problému. Teoreticky by mohla dojít i k lepším řešením, než jakých bylo dosaženo po 10 pokusech. Ani jedna z metod však nedosahuje exaktního řešení, jen se snaží o jeho aproximaci. Ještě výrazně lépe si vedla metoda, kterou používá nástroj Network Analyst v ArcGISu. Zřejmě se jedná o složitější metodu, která v tomto případě vytvořila nejkratší Hamiltonovskou kružnici na obou z použitých datasetů. Pro lepší analýzu je tedy určitě vhodné použít komplexnější heuristiku než Nearest neighbor a Best insertion, kterých existuje celá řada.

Závěr

Úloha problému obchodního cestujícího byla úspěšně řešena třemi různými heuristikami na dvou datasetech. Všechna řešení dosáhla uspokojivého výsledku. Metoda Nearest neighbour vyprodukovala nejkratší cesty na prvním a druhém datasetu o délce 1449,8 a 2897,6 km. Metoda Best insertion po 10 pokusech vytvořila nejkratší cesty ve stejném pořadí o délce 1405,0 a 2769,8 km. Algoritmus z nástroje Network Analyst softwaru ArcGIS Pro vytvořil ze všech nejkratší Hamiltonovské kružnice o délkách 1380,1 a 2601,9 km.

Zdroje

BAYER, T. (2021): Úloha: Řešení problému obchodního cestující, Výukový materiál k předmětu Geoinformatika

https://web.natur.cuni.cz/bayertom/images/courses/Geoinf/tsp zadani.pdf.

BAYER, T. (2022): Problém obchodního cestujícího, konstrukční heuristiky: stručný návod na cvičení, Výukový materiál k předmětu Geoinformatika https://web.natur.cuni.cz/bayertom/images/courses/Geoinf/tsp_uloha.pdf.

LAPORTE, G. (2006): History of the Traveling salesman problem, Centre for Research on Transportation (CRT) and GERAD HEC Montréal

LAPORTE, G. (1992): The traveling salesman problem: An overview of exact and approximate algorithms, European Journal of Operational Research, 59, 2, 231-247.

SATHYA, N. and MUTHUKUMARAVE, A. (2015): A Review of the Optimization Algorithms on Traveling Salesman Problem, Indian Journal of Science and Technology, Vol 8(29)